

ΤΗ ΚΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ
† Μνήμη τῆς Ἁγίας Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου
Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Εἰς τὸν Ὅρθρον
Ἦχος 4 Πα

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός

Μαρία ἡ σεμνή, τετρωμένη τῷ πόθῳ, Χριστοῦ τοῦ ἑαυτῆς, οὐρανίου Νυμφίου, τὰ μύρα ἐκόμισε, πρὸς τὸ μνήμα τὸ ἅγιον· ἧς τὴν πάντιμον, χεῖρα πλουτοῦντες ἡμεῖς δέ, ἀσπαζόμεθα, ταύτην σὺν πόθῳ τὴν χάριν, αὐτῆς ἀρυόμενοι.

Δόξα... Τὸ αὐτὸ

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α'.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἑσαρκουῦτο, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

βου λας ε θνων δι α σκε δα σον^κ₉ της βα σι
 λει ας τα σκη πτρα κρα ται ω ω σον ως μονος α
 γα θο ος και φι λαν θρω πος^κ₉

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Κύριε, τὸ ποτήριον τοῦ πάθους σου, οἱ Ἄθλοφόροι σου ζηλώσαντες, κατέλιπον τὴν τοῦ βίου τερπνότητα, καὶ γεγόνασι τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχοι. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ἰλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

^κ₉ Κυ ρι ε το πο τη ρι ον του πα θους σου
 οι Α θλο φο ροι σου ζη λω σαν τες^κ₉ κα τε λι
 πον την του βι ου τερ πνο τη τα^κ₉ και γε γο
 να σι των Αγ γε λων συμ με το χοι^κ₉ αυ των

ταις πα ρα κλη σε σι πα ρα σχου ταις ψυ
χαις η μων ^{γ'} ^η ι λα σμον α μαρ τι ων και το
μεγα ε λεος ^χ ^η

Δόξα. **Κ**αί νυν. **Θ**εοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, Χαῖρε
τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ.
Χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ
τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν,
πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν
ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον
σου.

Στίχ. **Μ**ακάριοι οὓς ἐξελέξω καί προσελάβου Κύριε.

Ἄνάπαυσον Σωτῆρ ἡμῶν, μετὰ δικαίων τοὺς δούλους σου, καὶ τούτους κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθός, τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ, καὶ γνώσει φιλόανθρωπε.



Ἄ να παυ σον Σω τηρ η μων με τα



 δι και αιων τους δου λους σου και του τους κα



 τα σκη νω σον εν ταις σκη ναις σου κα θως γε



 γρα πται **ἧ** πα ρο ρων ως α γα θος τα πλημ



 με λη μα τα αυ των **ἧ** τα ε κου σι α και τα α



 κου σι α **ἧ** και παν τα τα εν α γνοι οι α



 και γνω ω σει φι λα αν θρω ω πε **ἧ**

Δόξα... **Κ**αί νῦν... Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Θεοτόκε Παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἡ τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου κυοφορήσασα, καὶ τεκοῦσα ἐν δυσὶ τελείαις φύσεσιν, ἐκδυσώπησον αὐτόν, σὺν Προφήταις ἱεροῖς, καὶ Μάρτυσι καὶ Ὁσίοις, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

‘Ο Ν΄ ψαλμός χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σώματα προϊέμενοι, τοῖς ἀνημέροις δικασταῖς, ἠνέγκατε ἀνυποίστους αἰκισμούς, γενναῖοι Ἀθληταί, προσδοκῶντες λήψεσθαι βραβεῖα ἄνωθεν, καὶ εἰσήγαγεν ὑμᾶς Χριστός, εἰς αἰωνίους σκηνάς, χαίροντας ἄδοντας, ἐπινίκιον ὠδήν.

Ἄγιοι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ
περ η μων

Σώ μα τα προ ι ε με νοι τοις α νη
με ροις δι κα σταις ἠ η νε γ κα τε α νυ ποι

στους αι κι σμους γεν ναι οι α θλη ται προσ
δο κων τεσ λη ψε σθαι βρα βει α α νω θεν

ἠ και ει ση γα γεν υ μας Χρι στο ος ει εις αι

ω νι ους σκη νας ^χ _ϝ και ρον τας α δον τας

ε πι νι κιον ω δην ^χ _ϝ

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅσοι καὶ Δίκαιοι, καὶ Ἱεράρχαι εὐκλεεῖς, τελέσαντες τὰ προστάγματα Θεοῦ, ἐποίμαναν λαούς, καὶ καλῶς ὠδήγησαν ἐφ' ὕδωρ γνώσεως, ἀξίως καὶ χειμάρρους τῆς τρυφῆς, ἀπειλήφασι, βρύοντες πάντοτε, ἰαμάτων ποταμούς.

^χ _ϝ Ἄ γι ο ι τ ο υ Θ ε ο υ π ρ ε σ β ε υ σ α τ ε υ
περ η μων ^χ _ϝ

^χ _ϝ Ὁ σι ο ι και δι και ο ι και ι ε ρ α ρ χ αι
ε υ κ λ ε εις ^{γ'} _ϝ τε λε σαν τες τα προ στα γ μα τα

Θε ου ε ποι μ αν αν λα ους ^χ _ϝ και κα λ ω σ ω

δη γη σαν ε φ υ δω ρ γ ν ω σ ε ω σ ^{γ'} _ϝ α ξ ι ω σ

καὶ χεῖμαρρους τῆς τρυφῆς ἡσ ἀπειληφασί

βρυοντες παντοτεῖα ματων ποτα

μους

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰθύνον με, Κύριε, πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ζωῆς, δεήσεσι Προφητῶν πανευκλεῶν, σοφῶν Ἱεραρχῶν, ἱερῶν Γυναίων τε τῶν ἀθλησάντων στερρῶς, καὶ τὸν ἄρχοντα αἰεί, ἀνδρεία πατησάντων φρενί, ἄδοντα ψάλλοντα, ἐπινίκιον ὠδήν.

Ἄγιοι του Θεου πρεσβευσατε υ

περ ημων

Ἰθυνον με Κυριε προς τους λι με

νας της ζωης δεησεσι προφητων πανευ

κλεων σοφων ιεραρχων ιερων γυ

ναι ων τε των αθλησαντων στερως και
 τον αρχοντα αι ανδρεια απατησαντων
 φρενι αδοντα ψαλλοντα επι νικι
 ον ωδην

Νεκρώσιμον

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ὁ ἐκθιγετέομεν, τὸν εὐδιάλλακτον Θεόν, ἀνάπαυσον ἐν τοῖς κόλποις Ἀβραάμ, τοὺς δούλους σου, Χριστέ, οὓς πιστῶς μετέστησας, ἐκ τῆς τοῦ βίου ταραχῆς, καὶ ἀξίωσον αὐτούς, φωτὸς διαιωνίζοντος, τούτων τὰ πταίσματα, παρορῶν ὡς ἀγαθός.

Μακαριοι οὓς ἐξελέξω και προ
 σε λαβου Κυριε

Ἐκθιγετέομεν τον ευδι αλλα

κτον Θεον ^{γ'} ^η αναπαυσον εν τοις κολποις
 Αβρααμ τους δουλους σου Χριστε ^κ ^η ους πι
 στως με τεστησας εκ της του βιουταρα
 χης ^{γ'} ^η και αξιωσησονται τους φωτοοσδιαι
 ωνιζοντος ^κ ^η του των ταπταισματα πα
 ρορων ως αγαθος ^κ ^η

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρέ σοι κραυγάζομεν, τῇ κυησάσῃ τὴν
 χαράν, Πανύμνητε, φωταγωγήσον ἡμῶν, τὸν
 νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν, καὶ πρὸς τρίβους γνώσεως,
 πάντας ὁδήγησον, καὶ παισμάτων ἰλασμόν,
 δοθῆναι πᾶσιν αἴτησαι, Δέσποινα ἄχραντε, τὸν
 Υἱόν σου καὶ Θεόν.

^κ ^η Ὑπεραγία Θεοτοεσωσονη

μας

κ.
ῥ.

κ.
ῥ. Χαίρε σοι κραυγαζομέντη κυήσασθ

την χαράν γ' ἤ Πανυμνήτε φωταγωγησον

ημών τον νουν και την ψυχήν κ.
ῥ. και προς τρι

βους γνωσεως παντας οδηγησον γ' ἤ και

πταισμάτων ιλασμον δοθηναι αι πασιν αι

τησαι κ.
ῥ. Δεσποινα αχραντε τον Υιον

σου και Θεον

κ.
ῥ.

Ὡδὴ α'.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας,

ᾠχος πλ. α'.

Τῷ σωτῆρι Θεῷ,

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Θειοτάτη στοργῆ, οἱ Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, τυράννων θράσος κατηδάφισαν, τοῖς μεταστᾶσι δὲ πιστοῖς, οἱ συμπαθέστατοι, αἰτοῦνται, τὴν ἄφεσιν καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Στίχ. Ἄι ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται.

Εν Ἀγίων σκηναῖς, ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Χριστέ, τοὺς μεταστάντας κατασκήνωσον, τὴν ὀφειλὴν ὑπὲρ αὐτῶν καταβαλλόμενος, τὸ αἷμά σου Δέσποτα τὸ τιμιώτατον.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν και γενεάν.

Η σοφία Θεοῦ, ὁ ἀκριβῆς χαρακτήρ, ὁ πάντα φέρων τοῦ Γεννήτορος, οὓς προσελάβου οἰκτίρμον, αὐτὸς ἀνάπαυσον, διδοὺς τὴν αἴδιον μακαριότητα.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωτοφόρος σκηνή, χρυσοειδής κιβωτός, τὸν Θεὸν Λόγον περιέχουσα, σεσαρκωμένον δι' ἡμᾶς τὸν καταλύσαντα, θανάτου τὴν δύναμιν, ὥφθης Πανάμωμε.

Ὁ Κανὼν τῆς Μυροφόρου,
Ὡδὴ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς θείαις ἐμπρέπουσα καλλοναῖς, καὶ φωτοχυσίαις, λαμπομένη ταῖς θεϊκαῖς, τὴν ἀμαυρωθεῖσάν μου καρδίαν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Μαρία καταύγασον.

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡγίασέ σε Λόγος ὁ τοῦ Πατρός, πνευμάτων κακίας, λυτρωσάμενος ἐμφανῶς· ὦ μαθητευθεῖσα χαρισμάτων, τοῦ παναγίου πεπλήρωσαι Πνεύματος.

Δόξα...

Ναμάτων πλησθεῖσα ζωοποιῶν, πηγῆς ἐξ ἀφθόνου, τοῦ δι' οἶκτον ἐπὶ τῆς γῆς, φανέντος Δεσπότη ἀμαρτίας, τὰ θολερὰ ἀπεξήρανας ρεύματα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μητέρα τοῦ φύσει Δημιουργοῦ, ὑμνοῦμέν σε Κόρη, καταλλάξασαν τῷ Θεῷ, προσκρούσασαν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, Θεογεννήτορ πανάμωμε Δέσποινα.

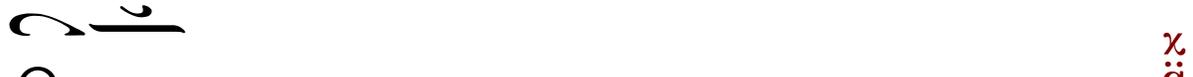
Κανών τῆς Παρακλητικῆς
 Εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους,
 Ὡδὴ γ'.
 ᾠχος πλ. α'.
 Ὁ Εἰρμός

Καλευομένη τὴν καρδίαν μου, Κύριε, τοῖς κύμασι τοῦ βίου στερέωσον, εἰς λιμένα εὐδιον, καθοδηγῶν ὡς Θεός.



Κα λευ ο με νην την καρ δι ι αν μου


 Κυ ρι ε **ἡ**τοις κυ μα σι του βι ου στε ρε


 ω σον εις λι με να ευ δι ον κα θο δη γων ως


 Θε ος κ
ῃ

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ραβδιζομένου οὐκ ἐφείσασθε σώματος, πανεύφημοι ὀπλῖται νευρούμενοι, ταῖς ἐλπίσι Μάρτυρες, τῶν αἰωνίων τερπνῶν.



Ἄ γι ο ι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ

περ η μων

κ
ῥ

Ῥα βδι ζο με νου ουκ ε φει ει σα σθε

σω μα τος ἡ πα νευ φη μοι ο πλι ται νευ ρου

με νοι ταις ελ πι σι μαρ τυ ρες των αι ω νι

ων τερ πνων

κ
ῥ

Στίχ. Ἄ γιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱεραρχίας τὴν στολὴν ἐφαιδρύνετε, ιδέαις ἐναρέτοις ποιμάναντες, τοῦ Χριστοῦ τὸ ποίμνιον, ἐπὶ νομᾶς ζωηράς.

Ἄ γιοι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ

περ η μων

κ
ῥ

Ἱ ε ραρ χι ας την στο λη ην ε φαι

δρυ να τε ἡ ι δε αις ε να ρε τοις ποι μα

νάντες του Χριστου το ποιμνιον επι νο μας

ζω η ρας x
q̇

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κάρκα νεκροῦντες ἐγκρατεία οἱ ὅσιοι, ζωῆς θείας μετέσχον· αὐτῶν Χριστέ, ἱεραῖς δεήσεσι, κινδύνων ῥῦσαι ἡμᾶς.

x
q̇ Ἄγιοι του Θε ου πρεσβευ σα τε υ

περ η μων x
q̇

x
q̇ Καρ κα νεκρουντες εγκρατει ει α οι

ο σι οι ^{γ'} ζω ης θει ας με τε σχον αυ των

Χρι στε ι ε ραις δε η σε σι κιν δυ νων ρυ

σαι η μας x
q̇

Νεκρώσιμον

Στιχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ

προσελάβου, Κύριε.

Τοῖς κοιμηθεῖσι τὴν ἐκειῖθεν ἀνάπαυσιν,
Φιλάνθρωπε παράσχου, ἃ ἔπραξαν, ἐπὶ γῆς
ὀφλήματα, παρορῶν ὡς Θεός.

Μα κα ρι οι ους ε ξε λε ζω και προ
σε λαβου Κυ ρι ε

Τοις κοι μη θει σι την ε κει ει θεν α
να παυ σιν φι λαν θρω πε πα ρα σχου α ε
πραξαν ε πι γης ο φλη μα τα πα ρο ρων ως
Θε ος

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐλογημένην γυναικῶν σε ὡς ἔβλεψε,
κατάλογος γενναίως ἐνήθλησε, καὶ τῷ σῶ
προσήνεκται, Παρθενομητορ Υἱῷ.

Υπε ρα γι α Θε ο το ε σω σον η

μας

✠
ἑ

✠
ἑ Ευ λο γη με νην γυ ναι κω ων σε ως

ε βλε ψε ἡ κα τα λο γος γεν ναι ως ε νη

θλη σε και τω σω προ ση νε κται Παρ θε νο

μη τορ Υι ω

✠
ἑ

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων

ᾠδὴ γ'.

Ἦχος πλ. α'. Στερέωσον ἡμᾶς

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἄνδρείως ταῖς τυράννων ὀρμαῖς, ἀνθεστηκότες ἠγωνίσαντο, οἱ Ἀθληταί, καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων Χριστέ.

^χ_χ
^ῥ
^ῥ Ἄνδρείως ταῖς τυράννων ὀρμαῖς ἀνθεστηκότες ἠγωνίσαντο ^χ_ῥ οἱ Ἀθληταὶ καὶ πρεσβεύουσιν ^χ_ῥ ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων Χριστέ ^χ_ῥ

Στίχ. Αἱ ψυχὰὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Νομίμοις ἐντραφέντας τοῖς σοῖς, τοὺς μεταστάντας Ὑπεράγαθε, ἐν φωτεινοῖς σου σκηνώμασι, προσδεξάμενος ἀνάπαυσον.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν και γενεάν.

Ὁ μόνος ἐλεήμων Θεός, οὓς ἐξελέξω
καταξίωσον, τῆς τῶν Ἁγίων λαμπρότητος,
παρορῶν αὐτῶν τὰ πταίσματα.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑμνοῦμεν τὸν σὸν τόκον Ἄγνη, δι' οὗ τῆς
πρώην κατακρίσεως, καὶ τῆς κατάρας
ἐρρύσθημεν, καὶ θανάτου ἐλυτρώθημεν.

Τῆς Μυροφόρου.

Ἦχος πλ. δ' . Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀγαπήσασα πρῶτον, τῶν ἀγαθῶν αἴτιον, τὸν τὴν ἡμετέραν εὐσπλάγχνως, φύσιν θεώσαντα, κατηκολούθησας, αὐτῷ προθύμως Μαρία, τοῖς αὐτοῦ ὑπέικουσα, θείοις προστάγμασι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐρανίων θαλάμων, καὶ φωταυγοῦς λήξεως, ὄντως ἠξιώθης καὶ δόξης, τῆς θεώσεως, Μαρία ἔνδοξε, τοῦ διαβόλου τὰ κέντρα, δρόμοις τοῦ κηρύγματος, ἔξαφανίσασα.

Δόξα...

Γεγηθυῖα τὸν τάφον, τοῦ Λυτρωτοῦ ἔφθασας, πρώτη κατιδοῦσα τὴν θείαν, Κόρη Ἀνάστασιν· εὐαγγελίστρια, ὅθεν ἐδείχθης βοῶσα· Ὁ Χριστὸς ἐγήγερται· χεῖρας κροτήσατε.

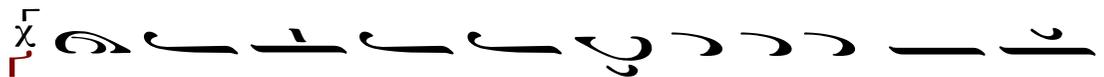
Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Διασώζει με Λόγος, ὁ σαρκωθεὶς Πάναγνε, σοῦ ἐκ τῶν πανάγνων αἱμάτων, πλούτῳ χρηστότητος, λύων ἀπόφασιν, τῆς παλαιᾶς καταδίκης· ὃν ἀπαύστως αἴτησαι, σῶσαι τὴν ποιμνὴν σου.

Ὡδή γ', τῶν Ἁγίων
Ἦχος πλ. δ' . Ὁ Εἰρμός

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ
τῆς Ἐκκλησίας Δομητορ σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ
ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν
πιστῶν τὸ στήριγμα μόνε φιλάνθρωπε.

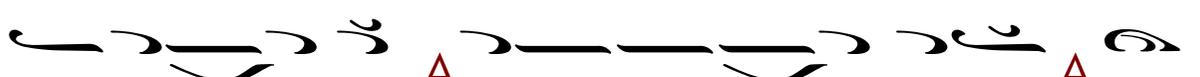
Ἦχος ληδ — 2



 Ου ρα νι ας α ψι δος ο ρο φου ρ γε



 Κυ ρι ε και της εκ κλη σι ας δο μη τορ συ



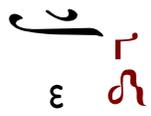
 με στερε ω σον εν τη α γα πη τη ση των



 ε φε των η α κρο της των πισ των το στη



 ρι γ μα μο νε φι λαν θρω πε ε ε ε ε ε



 ε

Κάθισμα
Ἦχος πλ. δ'
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τῷ πτωχεύσαντι Λόγω ὑπερβολῆ, εὐσπλαγγνίας Μαρία Μαγδαληνή, σαφῶς ὡς μαθήτρια, ἀληθῶς διηκόνησας, καθορῶσα δὲ τοῦτον, Σταυρῷ ἀναρτώμενον, καὶ ἐν τάφῳ τεθέντα, ἐθρήνεις δακρύουσα· Ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ τὴν σὴν ἐκτελοῦμεν, ἐν πίστει πανήγυριν, Μυροφόρε αἰίδιμε, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον

Ἐν Σταυρῷ καθορῶσά σε Ἰησοῦ, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου ἐν κλαυθμῷ, ἐβόα δακρύουσα· Οἴμοι! Τέκνον γλυκύτατον, πῶς σε ἐπὶ ξύλου, ἀδίκως ἀνήρτησαν, τῶν Ἑβραίων παῖδες, οἱ ὄντως ἀχάριστοι! Ὅμως ὡς οἰκτίρμων, ταῦτα πάσχεις Υἱέ μου, Θεὲ ἀνεξίκακε, πολυέλεε Κύριε, τῇ σαρκὶ ὡς ηὐδόκησας, ἵνα σου τὸ πλάσμα δεινῆς, ἐκ δουλείας ρύση τοῦ ἀλάστορος. Διὸ ὑμνῶ σου τὴν ἄκραν, Λόγε συγκατάβασιν.

ᾠδὴ στ', τοῦ Μηναίου
ᾠχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

ᾠχος λδ' — Γα


 Ἰ λ α σ θ η τ ι μ ο ι Σ ω τ η ρ π ο λ λ α ι γ α ρ


 α ι α ν ο μ ι α ι μ ο υ κ α ι ἐ κ β υ θ ο υ τ ω ν κ α κ ω ν


 ἀ ν α γ α γ ε δ ε ο μ α ι π ρ ο σ σ ε γ α ρ ε β ο


 η σ α κ α ι ε π α α κ ο υ σ ο ν μ ο υ ὁ Θ ε ο ς


 τ η ς σ ω τ η ρ ι α ς μ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ ὑπερούσιος Θεὸς ἐν τῷ κόσμῳ, μετὰ σαρκὸς ἐπιφοιτῶν Μυροφόρε, σὲ ἀληθῆ Μαθήτριά σου προσήκατο, ὅλην σου τὴν ἔφεσιν, πρὸς αὐτὸν κεκτημένην· ὅθεν καὶ ἰάματα, ἀπετέλεσας πλεῖστα· καὶ μεταστᾶσα νῦν ἐν οὐρανοῖς, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύεις ἐκάστοτε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ φῶς τοῦ κόσμου ὁ Χριστός, ἀνύστακτον ἰδὼν σου, τῆς πίστεως τὸ ὄμμα, ἀγάπης τε τὸ φίλτρον, τὸ ἀναπόσπαστον σεμνή, πρώτη ἐμφανίζει ἐαυτὸν σοι, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνημείου, ὥκιστα ἐλθούση μετὰ μύρων, καὶ προσιούση σὺν δάκρυσιν, τῷ ἀπροσπελάστῳ· καὶ αὐτός σοι ἀμειβόμενος, τὴν τοῦ Πνεύματος θείαν ἐνέργειαν δωρεῖται, καὶ τῆς πρὸς τὸν ἄναρχον Πατέρα ἀνόδου, ἐμφανίζει σοι βουλήν· καὶ πέμπει δέ σε, θεία εὐαγγέλια, τοῖς κατεπτηχόσι Μύσταις, τῆς αὐτοῦ ἐγέρσεως ἀπαγγεῖλαι. Διὸ μεγίστην πρὸς αὐτὸν ἔχουσα παρρησίαν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύεις ἐκάστοτε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ἁγίας Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Στίχοι

Ἀφαῖς αὐλοῖς ἄπτεται σου, Χριστέ μου,
Μή μου, πρὸς ἣν ἔφησας, ἄπτου, Μαρία.
Δευτερίη Μαρίη μύσεν εἰκάδι Μαγδαληνή.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς ἁγίας ὀσιομάρτυρος Μαρκέλλης.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ η', τοῦ μηναίου

ᾠχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμός

Στίχ. **Λ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Επταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδῶν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Ἦχον πλ. α' — Γα

Ἄι νου ου μεν ευ λο γου μεν και προ
σκυ νου μεν τον Κυ ριον

Επτα πλα σι ως κα μι νον των Χαλ
δαι αι ων ο τυραννος τοις θε ο σε βε

σιν εμ μα νως ε ζε καυ σε δυ να μει δε κρειτ το
νι πε ρι σω θεν τας του ου τους ι δων τω

Δη μι ουρ γω και Λυ τρω τη α νε βο α
οι Παι δες ευ λο γει τε Ι ε ρεις α νυ μνει

τε λα ος υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας
τους αι ω να α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέραν τοῦ φωτός...

Τιμιωτέρα. Ὦχος πλ. δ'. (ἐκ τοῦ Γά)

Ὦχος λ' ἁ Νη — Γα

Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ
ρι ον και η γαλ λι α σε το πνευ μα
μου ε πι τω Θε ω τω Σω τη ρι μου
την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε
ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε
μεγαλυ νο μεν

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα
πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α

πο του νυν ^χμα κα ρι ου σι με πα σαι αι γε νε
αι

την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι μ

και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε

ρα φι μ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε

με γα λυ νο μεν

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει

α ο δυ να τος και α γι ον το ο

νο μα αυ του και το ε λε ος αυ του

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με ε

νοις αυ τον

Γ
Δ

Γ
Δ Ήν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Δ

και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε

ρα φιμ Δ την α δι α φθο ρως Δ Θε ον Λο

γον τε κου σαν Δ την ον τως Θε ο το κον σε

με γα λυ νο μεν Δ

Γ
Δ Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο

νι αυ του Δ δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη

Γ
Δ φανους δι α νοι α καρ δι ι ας αυ των Δ

Γ
Δ Ήν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Δ

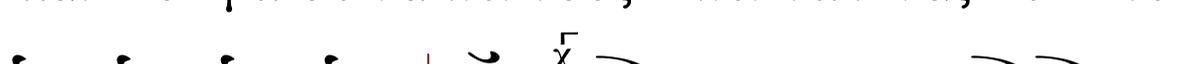
και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε


 ρα φιμ^ρλην α δι α φθο ρως^Δ Θε ον Λο

 γον τε κου σαν^ρλην ον τως Θε ο το κον σε

 με γα λυ νο μεν^ρ


^χ
^ρ ρ Η α θει λε δυ να στας α πο θρο νων

 και υ ψω σε τα πει νους^ρ πει νων τας ε νε

 πλη σεν α γα θων^χ^Δ και πλου τουν τας ε ζα

 πε στει λε κενους^ρ


^ρ ρ Η ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^ρ

 και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε


 ρα φιμ^ρλην α δι α φθο ρως^Δ Θε ον Λο

 γον τε κου σαν^ρλην ον τως Θε ο το κον σε

μεγαλυνομεν

Αν τε λαβε το Ισραηλ παιδος

αυτου μνησθηναι ελεους καθως ε

λαλησε προς τους πατερας ημων

Αβρααμ και τω σπερματι αυτου

ως αιωνος

την Τιμιωτεραν των Χερουβιμ

και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σε

ραφιμ την αδιαφορωσ Θεον Λο

γον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σε

μεγαλυνομεν

ᾠδὴ θ' . Ἦχος πλ. δ' . Ὁ Εἰρμὸς

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς
ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου
γένονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διὸ σε
Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι
μεγαλύνουσιν

Ἦχος πλ. δ' — Γα

Ἄ ξ ε σ τ η ε π ι τ ο υ τ ω ο ο υ ρ α ν ο ς

κ α ι τ η ς γ ῆ ς κ α τ ε π λ α γ η τ α π ε ρ α τ α ο τ ι

θ ε ο ς ὤ φ θ η τ ο ι ς ἀ ν θ ρ ῶ π ο ι ς σ ω μ α τ ι κ ῶ ς

κ α ι ἡ γ α σ τ ῆ ρ σ ο υ γ ε γ ο ν ε ν ε ὑ ρ υ χ ω

ρ ο τ ε ε ρ α τ ῶ ν ο υ ρ α ν ῶ ν δι ο σε

θ ε ο τ ο κ ε Ἀ γ γ ε λ ῶ ν κ α ι ἀ ν θ ρ ῶ π ῶ ν

τ α ξ ι α ρ χ ι α ι μ ε γ α λ ῦ ν ο υ σ ι ν

Ἦχος πλ. α' —

^χ
^ρ α ἅ ξι ον ε στιν ως α λη θως ^Δ ρ μα
κα ρι ζειν σε την Θε ο το κον ^Δ την α ει μα
κα ρι στον και πα να μω μη τον ^Δ και μη τε
ρα του Θε ου η μων ^ρ την τι μι ω τε ραν
των Χε ρου βιμ ^ρ και εν δο ζο τε ραν α
συγ κρι τως των Σε ρα φιμ ^ρ την α δι α φθο
ρωσ Θε ον Λο γον τε κου σαν ^ρ την ον τως Θε
ο το κον σε με γα λυ νο με ε ε εν ^ρ

Ἐξαποστειλάρια.

Ἦχος γ'. Τῷ Σαββάτῳ.

Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς, κατακοσμήσας ὡς Θεός, καὶ διὰ τῶν σῶν Ἁγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργὲ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μαρία κυριώνυμε, καὶ τοῦ Χριστοῦ Μαθήτρια, σὺν ταῖς λοιπαῖς Μυροφόροις, καὶ τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ, καὶ μόνη Θεομήτορι, ἀπαύστως καθικέτευε, τὸν σταυρωθέντα Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν Μυροφόρε, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αίνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αίνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αίνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αίνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αινεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αίνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρασ λαοῦ αὐτοῦ.

Ἦμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀὶ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Κοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ χορός: Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Ὁ χορός: Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ

τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός: **Σ**οὶ Κύριε.

Ὅτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ

φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Κοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Ὁν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰώνων

Σπιχηρά Μαρτυρικά

Ἦχος λη Πα — ♯

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, ἐπὶ τῆς γῆς ἠγωνίσαντο,
τῷ ἀέρι ἐνεκαρτέρησαν, τῷ πυρὶ παρεδόθησαν,
τὸ ὕδωρ αὐτοὺς ὑπεδέξατο, ἐκείνων ἐστὶν ἡ
φωνή, διήλθομεν διὰ πυρός καὶ ὕδατος, καὶ
ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν· ταῖς πρεσβείαις
αὐτῶν, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

χ
κ
9 Οἱ Ἀ γι οἱ Μαρ τυ ρες ε πι της γη
ης η γω νι σαν το τω α ε ρι ε νε καρ
τε ρη σαν τω πυ ρι πα ρε δο θη σαν υ' το υ
δω ραυ του ους υ πε δε ζα το κ 9 ε κει νων ε
στι νη φω νη δι ηλ θο μεν δι α πυ ρος
και υ δα τος και ε ζη γα γες η μα α ας
εις α να ψυ χην κ 9 ταις πρε σβει αις αυ των ο

Θε ος ε λε η σον η μας^χ₉

Σπ'χ. β'. Θαυμαστός ό Θεός έν τοίς Άγίοις αὐτοῦ.

Οί Άθλοφόροι σου Κύριε, τας τάξεις τῶν Άγγέλων μιμησάμενοι, ὡς ἄσώματοι, ταίς βασάνοις ἐνεκαρτέρησαν, μονολόγιστον ἐλπίδα ἔχοντες, τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τήν ἀπόλαυσιν. ταίς πρεσβείαις αὐτῶν, Χριστέ ό Θεός ἡμῶν, τήν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, καί ταίς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

^χ₉ Οί Α θλο φο ροι σου Κυ ρι ε τας

τα ξεις των Αγ γελων μι μη σα με νοι ως α

σω μα τοι ταις βα σα α νοις ε νε καρ τε

ρη σαν^χ₉ μο νο λο γι στον ελ πι δα ε χο

ον τες των ε πηγ γελ με νων α γα θων την α

πο λου σιν^χ₉ ταις αυ των πρε σβει ει αις Χρι στε ο

Θεος ημων την ειρηνην δωρησαιτωκο
 σμω σου και ταις ψυχαις ημων το μεγα
 λεος^χ

Σπχ. γ'. Τοις Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ
 ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ἐν ταῖς βασάνοις ὄντες οἱ Ἅγιοι,
 ἀγαλλόμενοι ἀνεβόων· συναλλάγματα ἡμῖν ἐστι
 ταῦτα πρὸς τὸν Δεσπότην· ἀντὶ γὰρ τῶν
 ἐπανισταμένων μωλώπων τῷ σώματι, φωτεινόν
 ἔνδυμα ἐν τῇ ἀναστάσει ἐπανθήσει ἡμῖν, ἀντὶ
 δεσμωτηρίων, ὁ Παράδεισος, καὶ ἀντὶ τῆς μετὰ
 τῶν κακούργων καταδίκης, ἢ μετὰ Ἀγγέλων
 διαγωγή, εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς
 ἡμῶν.

^χ Ἐν ταις βασάνοις ὄντες οἱ Ἅγιοι
 ἀγαλλόμενοι ἀνεβόων^χ συναλλάγ
 ματα ἡμῖν ἐστι ταυτα πρὸς τὸν Δεσπο

την^χ₉ αν τι ι γαρ των ε πα νι στα με νων
 μω λω ω πων τω σω μα τι^{γ'}_η φω τει νον εν δυ
 υ μα εν τη α να στα σει ε παν θη σει η μιν^χ₉
 αν τι δε σμω τη ρι ων ο Πα ρα δει σος^χ₉
 και αν τι της με τα των κα κου ρ γων κα τα
 δι ι κης^{γ'}_η η με τα Αγ γε ε ε λων δι α
 γω γη^χ₉ ευ χαις αυ των Κυ ρι ι ε σω σον τας ψυ
 χας η μων^χ₉

Νεκρώσιμον

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Οὐκ ἔστι τῶν ἐν βίῳ τερπνῶν οὐδέν, ὃ οὐ παρελεύσεται, οὐ πλοῦτος, οὐ τυραννίς, οὐ νεότητος ἄνθος· ὁ γὰρ θάνατος πάντα ἐπίσης λυμαίνεται, διαδέχεται δὲ τὰ μὴ σαλευόμενα·

σπείρεται γὰρ ἐν φθορᾷ, ἐν ἀφθαρσίᾳ
 ἐγείρεται, σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐν δόξῃ
 ἀνίσταται. Διὸ Χριστέ, οὓς προσελάβου δούλους
 σου, μετὰ δικαίων ἀνάπαυσον ὡς φιλόανθρωπος.


^κο^ρυκ εστι των εν βι ι ω τερπνων ου

 δεν ο ου πα ρε λευ σε ται ^κου ^ρπλου τος ου

 τυ ραν νις ου νε ο ο τη τος αν θος ^κο ^ργα ρ

 θα να τος παν τα ε πι σης λυμαι νε ται δι

 α δε χε ται δε τα μη η η σα λευ ο με

 να ^κο^ρσπει ρε ται γαρ εν φθο ρα εν α φθα ρσι

 α ε γει ρε ται ^κο^ρσπει ρε ται εν α τι μι ι α

 εν δο ξη α νι στα ται ^κο^ρδι ο Χρι στε ους

 προ σε λα βου δου λους σου ^{γ'}α^ρμε τα δι και αι

αιων α να παυσονως φι λανθρωπος^χ₉

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον

Ἦπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, καταφεύγομεν Θεοτόκε, τὰς ἡμῶν ἰκεσίας μὴ παρίδης ἐν περιστάσει, ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη Ἄγνή, μόνη εὐλογημένη.

Θεοτοκίον^χ₉ Ἦπο τηνσην ευσπλαγχνιαν κα

ταφε ευγομεν Θεοτοκε^χ₉ τας ημων ι

κεσι ας μη παρι ιδης εν πε ριστασει^χ₉ αλλ

εκ κιν δυ νων λυτρωσαι η μας μο νη Α

γνημο ονη ευλογη με ε νη η η η η^χ₉

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**)

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: **Ὁ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός

Μαρία ἡ σεμνή, τετρωμένη τῷ πόθῳ, Χριστοῦ τοῦ ἑαυτῆς, οὐρανίου Νυμφίου, τὰ μύρα ἐκόμισε, πρὸς τὸ μνῆμα τὸ ἅγιον· ἧς τὴν πάντιμον, χεῖρα πλουτοῦντες ἡμεῖς δέ, ἀσπαζόμεθα, ταύτην σὺν πόθῳ τὴν χάριν, αὐτῆς ἀρουόμενοι.

Τῷ Σαββάτῳ πρωί

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, ᾠχος α'.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠχος Ἱ Πα Δι

^χ
^Δ **Τ**ον α μη το ρα εν ου ρα νω υ περ
 εν νοι αν και α κο ην ^Δ ε πι γης α
 πα α το ρα ε τε κες ^π αυ τον θε ο το κε ι
 κε τευ ε ^Δ υ περ των ψυ χων η μω ω ω ν ^π

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργία

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ' πλ' Νη

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον

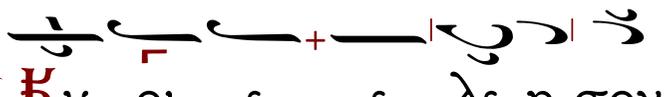
2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον

3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. 
 Κυ ρι ε ε λε η σο ο ο ν

5. 
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6. 
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7. 
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8. 
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9. 
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10. 
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11. 
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12. 
 Κοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α'

Ἦχος Δι' 

 **Δ** μη ην 

Σπῆχ. α'  **Δ** γα θον το ε ζο μο λο

 γει θαι τω Κυ ρι ω  και ψαλλειν τω ο

 νο μα τι σου Υ ψιστε 

 **Δ** ταις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

 **Δ** τερ σωσνημας 

Σπῆχ. β'  **Δ** του α ναγ γε λειν τω πρω ι

 το ε λε ος σου  και την α λη θει αν

 σου κα τα νυκτα 

 **Δ** ταις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας 

Σπ'χ. γ'  **Ο** τι ευφρανας με Κυριε

 εν τοις ποιημασι σου  και εν τοις ερ

 γοις των χειρων σου αγαλλιασομαι 

 **Γ**αις πρεσβειαις της Θεοτοκου  Σω

τερ σωσονημας 

Σπ'χ. δ'  **Ο** τι ευθυς Κυριος ο Θε

 ος ημων  και ουκ εστιν αδικια

 εν αυτω 

 **Γ**αις πρεσβειαις της Θεοτοκου  Σω

τερ σωσονημας 

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

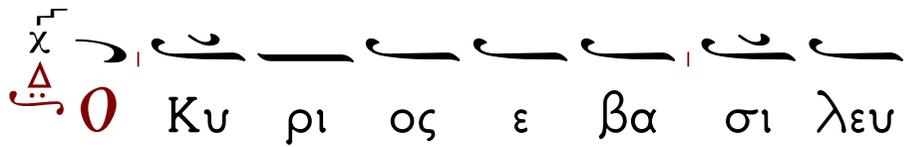
Το τελευταίον. ^χ  **Γ**αίς πρε σβεί αις της Θε ο

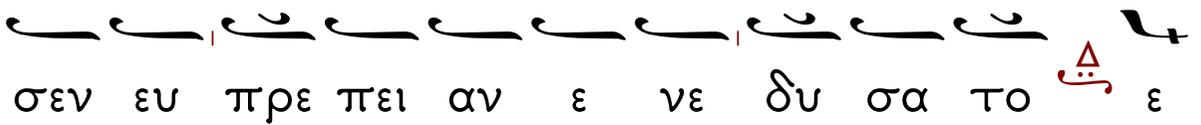
 το οκου ^{ζ'} Σωτερ σωσον η μα ^χ α ^α ας 

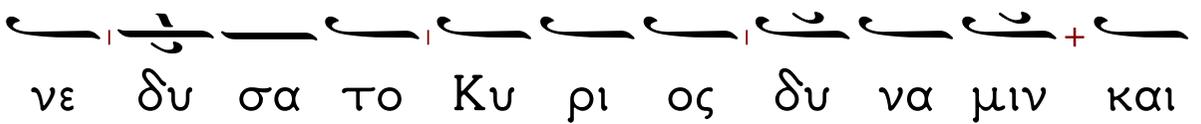
Ἀντίφωνο Β'

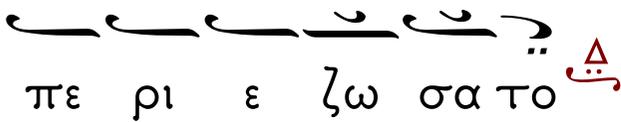
Ἦχος  Δι

 **Α** μη ην 

Σπύχ. α' ^χ  **Ο** Κυ ρι ος ε βα σι λευ

 σεν ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το  ε

 νε δυ σα το Κυ ρι ος δυ να μιν και

 πε ρι ε ζω σα το 

^χ  **Π**ρε σβεί αις των α γιων σου  σωσον η

 μας Κυ ρι ε 

Σπ'χ. β'



Και γαρ ε στε ρε ω σε την



οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

ται

Πρε σβει αις των α γιων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

Σπ'χ. γ'



Θαυ μα στοι οι με τε ω ρι

σμοι της θα λασ της θαυ μα στος εν υ ψη

λοις ο Κυ ρι ος

Πρε σβει αις των α γιων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

Σπ'χ. δ'



Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφοδρα τω οι κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα ημερων

Πρε σβει αις των α γιων σου σω σον η
μας Κυ ρι ε

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι αι ω νων Α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων

και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε επτως ε
 αν θρωπη σας σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να ατωω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
 ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δι

Σπχ. α' ^χ Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
τω Σω τη ρι ημων

^χ Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
εν Α γι οισ θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
αλ λη λου ι α

Σπχ. β' ^χ Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

^χ Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οισ θ αυ μα στος ψα λ λον τας Σοι

α λ λη λου ι α

Σπχ. γ' ^{χ'} **Ο** τι Θε ος με γας Κυ ρι ος

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οισ θ αυ μα στος ψα λ λον τας Σοι α λ λη

λου ι α α α α

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός

Μαρία ἡ σεμνή, τετρωμένη τῷ πόθῳ,
Χριστοῦ τοῦ ἑαυτῆς, οὐρανίου Νυμφίου, τὰ
μύρα ἐκόμισε, πρὸς τὸ μνήμα τὸ ἅγιον· ἧς τὴν
πάντιμον, χεῖρα πλουτοῦντες ἡμεῖς δέ,
ἀσπαζόμεθα, ταύτην σὺν πόθῳ τὴν χάριν, αὐτῆς
ἀρυόμενοι.

Ὅσακις τελεῖται μνημόσυνον,
πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ
ψάλλεται τὸ παρόν.

Ἦχος λ̣α̣ ᾠ̣ Γα

Μνη σθη τι Κυ ρι ε ως α γα

θως τωων δουλωων σου και ο σαεν βι ω

η μαρ τον συ υγ χω ρη η σον ου δεις γαρ

α να μαρ τη τος ει μη συ ο δυ υ να με ε

νος και τοις με τα στα σει δου ναι την

α α να πα αυ σιν

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ

Ἦχος λ̣α̣ —̣ Γα



 Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως τῷ φύτῳ



 γῶ τῆς κτίσεως ἡ οἰκουμένη προσφέρει



 σοὶ Κύριε τοὺς θεοφορούς Μαρτυ-



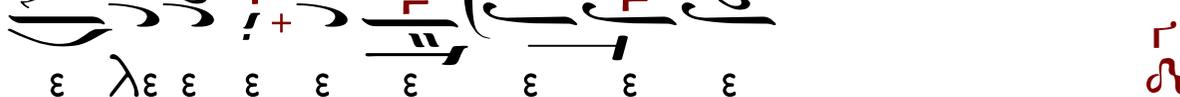
 ρας αὐτῶν ἰκεσίαις ἐνε-



 ρηνηβαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου δι-



 ατῆς Θεοτοκουσνηρίσον πολυ-



 ε λ ε ε ε ε ε ε ε

ἈΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝἈΓΝΩΣΜἈ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ Ζ' ΕΒΔΟΜἈΔΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι.

Στίχ. **Μ**ακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **12:1-3**

Ἀδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ Θεοῦ, παραστῆσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν ἁγίαν εὐάρεστον τῷ Θεῷ, τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν· καὶ μὴ συσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ μεταμορφοῦσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοός ὑμῶν, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον. Λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης μοι παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν, ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἐκάστῳ ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρισεν μέτρον πίστεως.

Ἀλληλουῖα (γ') Ἦχος πλ. β'

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνόν αὐτῶν εἰς γενεάν
καὶ γενεάν.

Κοινωνικόν

Ἀγαλλιᾶσθε , δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι
πρέπει αἴνεσις.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

κ̣
π̣
δ̣ Κυ ρι ε ε λε η σον π̣

π̣
δ̣ Κυ ρι ε ε ε λε η σον π̣

π̣
δ̣ Κυ ρι ε ε ε λε η σον π̣

π̣
δ̣ Κοι Κυ ρι ε π̣

π̣
δ̣ Ἀ μη η η η η ν κ̣η̣

κ̣η̣
π̣
δ̣ Και τω πνευματι ι ι ι ι σγ π̣

π̣
δ̣ Κοι οι οι οι οι Κυ ρι ε π̣ Ἔτερον.

π̣
δ̣ Κοι Κυ ρι ε π̣ ε ε ε ε ε π̣

π̣
δ̣ Ἀ α α μην π̣

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
 Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
 Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

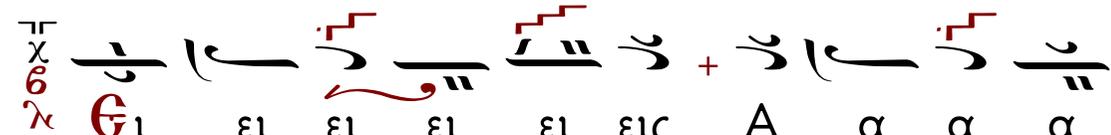
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
 δὸς ἡμῖν σήμερον,

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
 ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 Ἄλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος λη Πα' Ἐναρμόνιος

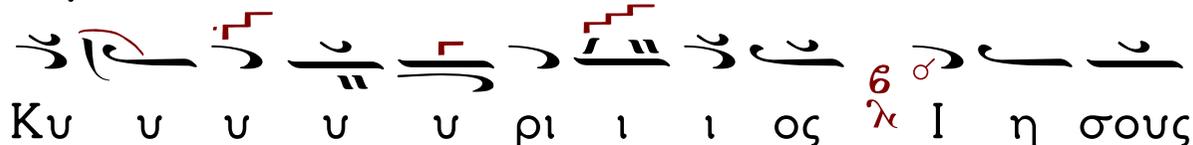
Ἦχος ᾠδῶν



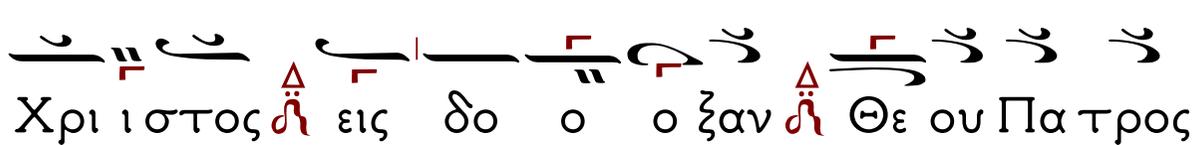
 Α α α α



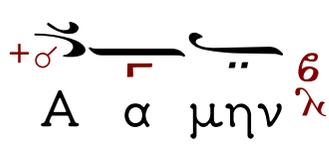
 γι ι ι ος ει ει ει ει



 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος Ι η σους



 Χριστος εις δο ο ζαν Θεου Πατρος



 Α α μην

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
 ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ων σου ^π
 πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
 σου ου Μη η η τρος ^χ και πα αν τωων
 σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ
ΚΑΙ ΕΙΣ ΕΟΡΤΗΝ ΑΓΙΩΝ

Ἦχος πλδ Νη



 λ ν Ἄ γα λι α α α α σθεε δι ι



 ι ι ι ι και αι αι αι δι ι και αι οι ν



 ε ε ε εν Κυ υ ρι ι ι ω β λ τοις ευ



 θε ε ε ε ε ε σι ν Δ πρε ε πει ει ει



 αι νε ε ε σις ν λ Αλ λη λου ου ου ι



 ι ι ι α ν λ

Ἦχος π̣ε̣ ρ̣ Πα̣

^λ
^π
^ρ Ἄ γαλ λι α θε δι και οι εν Κυ ρι
 ι ι ω τοις ευ θε ε σι πρε ε πει ει αι αι
 αι αι νε ε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ι ι
^π
^ρ ι ις α α αλ λη η η λου ου ι ι ι
 α

^π
^ρ Ε ζο μο λο γει θε τω Κυ ρι ι ι
 ω ε εν κι ι θα α α α ρα εν ψα λ τη
 ρι ω δε κα χο ο ορ δω ψα α α λα α
 α τε ε α α αυ τω ω ω ω ω ω ω
^π
^ρ ω ω ω ω α α αλ λη η η λου ου

ι ι ι α ^π9

^π9 Ἄ σα α α τε α α αυ τω α α α

σμα και αι αι νο ο ον ^χ9 κα λω ως ψα λλα α

τε α α αυ τω ^Δ9 ε ε εγ α α λα α α α

λα α α αγ μω ω ω ω ω ω ω ω ω ^π9

α α α λλη η η λου ου ι ι ι α ^π9

^π9 Ἄ α γα α πα ε λε η μο συ νην

και κρι σιν ο Κυ ρι ι ο ος ^Δ9 του ε λε

ε ου ους Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ι Κυ

ρι ι ι ι ι ου ^χ9 πλη η η η η ρη ς η η

η γη η η η η η η η η η η η η ^π9 α α

ⲁⲗⲗⲏⲏⲏ ⲗⲟⲩⲟⲩ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ ⲡ

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

^πχ̄
 εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν εἰ
 λαβομεν Πνεύμα ἐπουράνιον εὐρομεν
 πιστὴν ἀληθῆ ἀδιαιρέτην Τρι
 ἰαδα προσκυνοῦσάντες αὐτή γάρ
 ἡ ἡμᾶς ἐσωσέν ἡμᾶς ἐ ἐ ἐ ἐ ἐν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

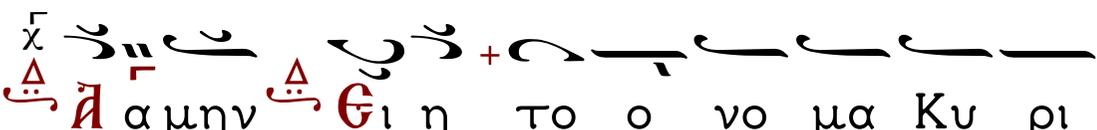
Ἦχος Δι
 Ἄμην ἀμην ἀμην εἰς ἀ
 φεσὶν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν
 αἰώνιον

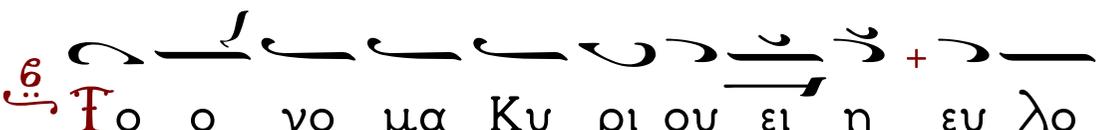
Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ^{6.} ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ζαν σου ^Δ ο τι η ξι ω
σας η μας ^Δ των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων ^{6.} τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ^Δ ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου ^{6.}
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α ^Δ

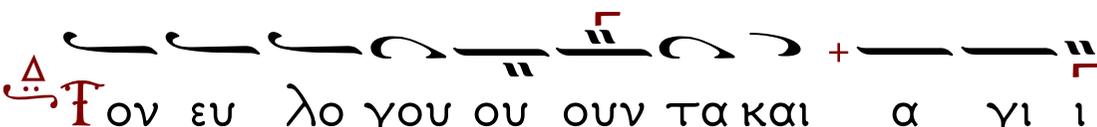
Εἶη τό ὄνομα...

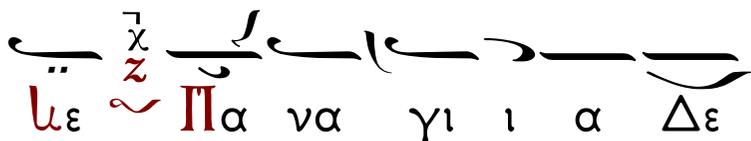
Ἦχος Δί


 Ἀ α μην Ἐ ι η το ο νο μα Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
 ως του αι ω νος (Δίς)

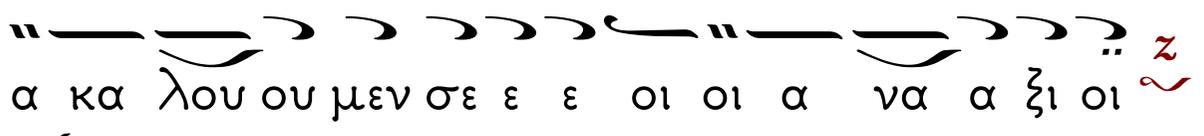

 Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω ω νο ο ος

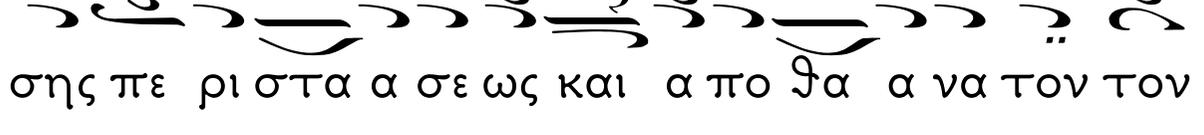
Τόν Εὐλογοῦντα...


 Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἦχος Βαρύς Ζω ⁷ ₂ 
 ωε Πα να γι ι α Δε

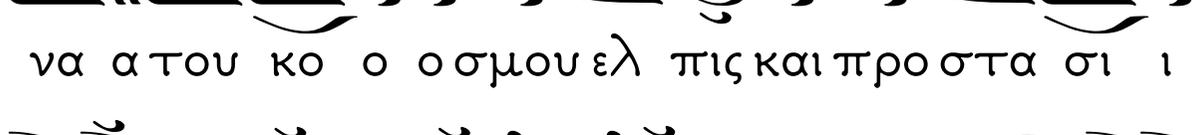
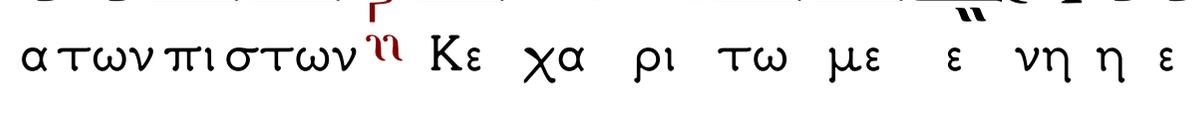
 ε σ ποι να ⁷ ₂ υ πο την σκε ε ε πην σου παν τες

⁷ ₂ οι δου ου λοι οι σου τρε ε χο μεν και πα ρα

 α κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ζι οι ⁷ ₂

 προ φθα σον και λυ τρω σε η μας ⁷ ₂ α πο πα

 σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον

 ε ζα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον

⁷ ₂ οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι ⁷ ₂ παν τα ο σα

 αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι ⁷ ₂ Δε ε σ ποι

 να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι

 α των πισ των ⁷ ₂ Κε χα ρι τω με ε νη η ε

πα ακουσον των παρακαλου ουν των σε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς ☩ Ζω



 ue ~ Μη η κα τα α πι στε ευ της με u αν



 θρω πι νη προ ο στα σι α u Πα να γι α δε



 ε σ ποι να α α α λ λα δε ζαι δε ε η σι ι ι ν



 του ι κε ε του σου ~ θ λι ψις γαρ ε ε



 ε χει με Δ φε ε ε ε ε ε ρειν ου



 δυ να μαι u των δαι μο νων τα το ξε ευ μα



 τα u σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε



 που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θ λι ος z



 παν το θ εν πο λε μου ου με νος u και πα ρα

μου θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε
 σποι να του κο ο ο σμου ελ πικ και προ στα
 σι ι α των πιστων η μη μου πα ρι ι δης
 + την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε ρον ποι η η
 σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω



 Με τα βο λη των θλι βο με ε



 νων α παλλα γη των α σθε νου ου ου ν τω



 ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε



 ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των



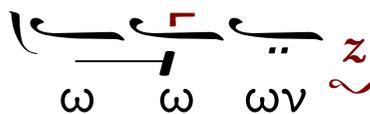
 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των



 χει μα ζο με νων η γα λη η νη η μο



 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω



 ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἰεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.

